

Rapport från Kommunfullmäktige

Under septembers kommunfullmäktige var det lite smått och gott som togs upp, rent formella ärenden som skulle beslutas var revidering av vattenplan för Örebro kommun, revidering av riktlinjer för exploateringsavtal för Örebro kommun och beslut och skötselplan för naturreservatet Björkön. Dessa beslutades om utan några större kontroverser. Det som var mest intressant detta möte gällde istället de interpellationer och motioner som togs upp.

En interpellation som var extra intressant handlade om framkomligheten på Östra Bangatan, där köer blir allt vanligare och med kommande planer om BRT och minskade körfiler kommer resultera i en ordentlig flaskhals. De styrande vill göra detta till en stadsgata, med gång- och cykelvägar, där huvudsyftet skall vara att minska antalet bilar som kör, men samtidigt öka kapaciteten. Många protester framfördes kring detta, Sigvard Blixt (SD) framförde att denna gata aldrig har varit tänkt att husera en cykelbana och avrådde från att införa det, då vi idag redan har bättre cykelvägar om man vill ta sig norrut. Daniel Spiik (SD) tog upp ett exempel när han själv behövde passera via den vägen när han skulle mot Hällefors för att frakta grejer via släp. Denna resa, via denna gata, förlängde hans restid något oerhört. Ullis Sandberg (S) försökte lyfta ett exempel om vad som är minst skadligt för miljön, 3 000 bilar per dag på en gata, eller 7 000 bilar per dag på samma gata. Daniel Spiik (SD) påpekade klokt att om 7 000 bilar kan passera utan större problem och inte behöver ha bilen igång lika länge, så kan det självklart vara mer miljövänligt än 3 000 bilar som fastnar en längre tid i bilköer.

Vår motion om att göra Örebro kommun till teckenspråkigt administrativt område kom upp för beslut och de styrande ansåg den vara besvarad då man säger sig vilja göra mer än att bara vara ett administrativt område. Sverigedemokraterna anser dock att Örebro kommun säger sig vilja mycket, men gör desto mindre, även fast man vill nå längre än vad vi framför i motionen, så har man inte ens nått upp till motionens ambitioner. Nästa år har Örebro varit teckenspråkig huvudstad i 10 år, det är lång tid att inte lyckas uppnå sina mål på. Man säger sig vilja göra detta innan jubileet och att man ska ta kontakt med staten om detta i november. Vår motion föll, men det återstår att se om löften som gavs införlivas under nästa år.

Vi yrkade även bifall till Moderaternas motion om att införa samhällskunskap för nyanlända. Detta är något som delvis finns idag, men som är en extrautbildning och som dessutom sker på individernas modersmål. Helena Ståhl (SD) kritiserade dagens system och framförde att denna modersmålsundervisning passar bättre tillsammans med SFI, där man då utbildar på svenska, samtidigt som de får lära sig svenska. Detta förenklar inte bara processen utan minskar även kostnaderna. Mer samhällsorientering krävs även kring Sveriges historia, hur vi beter oss gentemot varandra och vilka förväntningar som finns. Samhällsorientering kring helt vardagliga saker helt enkelt, för om man inte vet vad det innebär att vara svensk, hur ska man då själv lyckas bli det.

Sist ut var Örebropartiets omtalade motion om att stoppa Kulturkvarteret. Här valde vi dock att inte ställa oss bakom motionen, men heller inte fälla den. Bekymret är att även om vi motsatt oss Kulturkvarteret tidigare, så byggs den just nu och de har kommit väldigt långt i det bygget. Att i det här läget stoppa byggnationen, skulle troligen bli ännu dyrare och skapa större problem. Markus Allard (ÖP) körde dock med en retorik om att denna motion blivit saboterad genom en lång handläggningstid, detta är endast spel för gallerierna, då denna motion är en av de snabbast hanterade inom Örebro kommun. Kommunallagen kräver att det max får gå 12 månader att hantera en motion, de flesta hanteras inom 6–8 månader, denna motion togs upp för beslut efter 4 månader. Vi själva har haft motioner som på riktigt varit saboterade och har nog fortfarande en som skräpar på ett bord som skrevs under 2015. Retorik i all ära, men det hade varit klädsamt att istället erkänna sitt nederlag och ändå tacka för en snabb hantering. Utfallet hade blivit densamma oavsett, då arbetet med Kulturkvarteret var för långt gånget redan första dagen som Örebropartiet satte sin fot i Rådhuset.